

Sanningen i vitögat

Lisa Ekdahl

En dag såg hon sanningen i vitögat
Då vände hon om och sprang hem
En enda gång mötte hon sanningen och aldrig vill hon se honom igen
För inte är sanningen vacker
Nej, snarare är han grotesk
Och inte är sanningen ljuvlig och ren
Nej, snarare bitter och besk
Så vände hon hem till lögnen igen
Han slöt henne i sin famn
Där glömmer hon genast sanningen, då lögnen viskar hennes namn

En dag såg hon sanningen i vitögat
Då vände hon om och sprang hem
En enda gång mötte hon sanningen och aldrig vill hon se honom igen

En dag såg hon sanningen i vitögat
Den dagen har hon glömt
En enda gång mötte hon sanningen, den gången har hon fördömt
För vem vill inte fördömma
Det som är hårt att ta
Sin sanning ville hon glömma
Så nu vet hon inte vem han var

Nej, vände hon hem till lögnen igen
Han slöt henne i sin famn
Där glömmer hon genast sanningen, då lögnen viskar hennes namn

En dag såg hon sanningen i vitögat
Då vände hon om och sprang hem
En enda gång mötte hon sanningen och aldrig vill hon se honom igen
Nej, nej
Aldrig vill hon se honom igen
Nej, nej, nej, nej , aldrig vill hon se honom igen